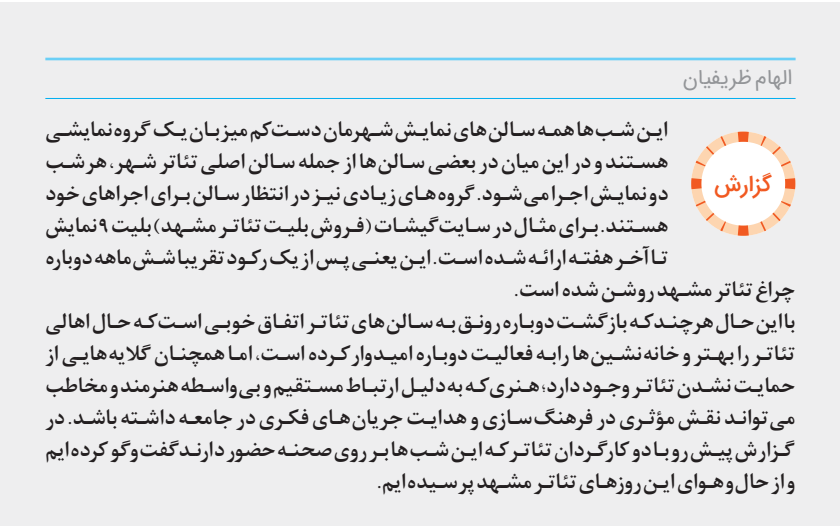

بعد از یک رکود ۶ ماهه، حالا گروه‌های تئاتر پشت در سالن‌های نمایش منتظر وقت اجرا هستند

چراغ روشن شب‌های تئاتر مشهد

این شب‌ها همه سالن‌های نمایش شهرستان دست‌کم میزبان یک گروه نمایشی هستند و در این میان در بعضی سالن‌ها از جمله سالن اصلی تئاتر شهر، هر شب دو نمایش اجرا می‌شود. گروه‌های زیادی نیز در انتظار سالن برای اجرای خود هستند. برای مثال در سایت گیشات (فروش بلیت تئاتر مشهد) بلیت ۹ نمایش تا آخر هفته ارائه شده است. این یعنی پس از یک رکود تقریباً شش ماهه دوباره چراغ تئاتر مشهد روشن شده است.

با این حال هرچندکه بازگشت دوباره رونق به سالن‌های تئاتر اتفاق خوبی است که حال اهالی تئاتر را بهتر و خانه‌نشین‌ها را به فعالیت دوباره امیدوار کرده است، اما همچنان گلا به‌هایی از حمایت نشدن تئاتر وجود دارد. هنری که به دلیل ارتباط مستقیم و بی‌واسطه هنرمند و مخاطب می‌تواند نقش مؤثری در فرهنگ‌سازی و هدایت جریان‌های فکری در جامعه داشته باشد. در گزارش پیش رو یاده و کارگردان تئاتر که این شب‌ها بر روی صحنه حضور دارند گفت وگو کرده‌ایم و از حال‌وهوای این روزهای تئاتر مشهد پرسیده‌ایم.

● «بولوار الزبایت»، سرگذشت یک خانواده متوسط حمیدرضا آزادفر کارگردان جوانی است که این شب‌ها اولین تجربه خود را در مقام کارگردانی تئاتر با عنوان «بولوار الزبایت» در تماشاخانه استاد حسین نوری در مشهد اجرا می‌کند. «بولوار الزبایت» سرگذشت ناگوار یک خانواده متوسط است در یک خانه متوسط در یک منطقه متوسط... آزادفر به‌ماتوضیحات بیشتری درباره این نمایش می‌دهد می‌گوید: بولوار الزبایت یک درام اجتماعی است و قصه‌ی خانواده ایرانی در سال‌های ۵۶ و ۵۷ را روایت و برخی معضلات جامعه را در حوزه خانواده بررسی می‌کند. این اولین اجرای تئاتر «بولوار الزبایت» نیست. این نمایش اولین بار آذرماه پارسان، در سی‌ودومین جشنواره تئاتر خراسان رضوی اجرا شد و توانست مقام‌هایی را کسب کند، که میتوان به رتبه دوم در بخش نمایشنامه‌نویسی برای میلاد کاشانی، رتبه سوم (مشترک) بازیگر زن برای نازیلا نوروزی و عنوان برگزیده در بخش طراحی صحنه برای شهاب افتخاری اشاره کرد. اما پس از آن تا اوایل اردیبهشت امسال، خبری از اجرای عمومی نمایش نبود. آزادفر درباره این فاصله زمانی طواری می‌گوید: قرار بود نمایش در سه ماه پایانی سال اجرا شود، اما یکی از بازیگران به تهران رفت و به‌خاطر فرم نمایش، امکان عوض کردن بازیگران انداشتیم. از آن گذشته یکی دیگر از بازیگران نیز مشغول بازی در کار دیگری بود، بنابراین اجرای نمایش به سال جدید موکول شد.

در سال جدید نیز، از اواسط فروردین مجبور شدیم یکی از بازیگران (نازیلا نوروزی) را با بازیگر دیگری جایگزین کنیم. آزادفر می‌گوید متن این نمایشنامه را برحسب اتفاق خوانده و از آن خوشش آمده است. بولوار الزبایت اولین کاروی در مقام کارگردانی تئاتر است. علاوه بر او سه بازیگر دیگر نمایش هم اولین حضورشان را روی صحنه تجربه می‌کنند. بقیه عوامل نیز همگی از نسل هنرمندان جوان مشهد هستند. او می‌گوید: شروع هرکاری یک تجربه است و از این کار به‌عنوان کار اولم راضی هستم.

● کمبود سالن، مهم‌ترین چالش تئاتر مشهد بنابر اطلاعات سایت گیشات، نمایش «بولوار الزبایت» تا لحظه تنظیم این گزارش، در سیزده ستانس اجرای

محمد عنبرسوز

شبکه نمایش خانگی در هفته‌هایی که از ماجراهای مربوط به سریال پر سر و صدای «پوست شیر» و انبوه رئالیتی شوهای رنگارنگ لبریز بود، ساخته‌تازه‌نیما جاویدی کارگردان نام‌آشنای خراسانی به آرامی روی نوار موفقیت می‌خزید و پس از پایان تعطیلات نوروز بود که کم‌کم تصویر یک اثر جالفتاده روی بدنه قصه یک خطی آن ظاهر شد. «آکتور» مجموعه‌ای عامه‌پسند نیست که رکوردها را بشکند، در فن پیچ‌هایباری انتشار قسمت جدیدش ساعت‌شمار بگذارد یا وقایع به سوزه‌شکه‌های اجتماعی مبدل شود، اما بی‌تردید از لحاظ خلاقیت‌های هنری و دقت فنی، یکی از بهترین سریال‌های تاریخ شبکه نمایش خانگی تا به امروز است، اثری که صرفاً برای مصرف داخلی تولید نشده است و می‌تواند خیلی راحت راه خود را به شبکه‌های تلویزیونی خارجی هم باز کند.

● کارگردان خوش‌تکنیک

مهم‌ترین شاخصه هنری «آکتور» دقت نظر کارگردان آن است که با لحنی منحصر‌به‌فرد در اجرا، یک اثر که به معنای دقیق کلمه «زیبا» و «چشم‌نواز» تولید کرده‌است. سریال نیما جاویدی اساساً متکی به تکنیک است و جالب‌است که مؤلفه‌های فنی آن عمده‌به‌چشم‌می‌آیند. مشخص بودن عناصری همچون نور، صحنه، گریم و مهم‌تر از همه شیوه قاب‌بندی متمایز نظر مخاطب را جلب می‌کند، اما به‌جز چند مورد محدود، این عناصر از کنترل فیلم‌ساز خارج نمی‌شوند یا به تعبیر دیگر بیرون نمی‌زنند.

یکی از ویژگی‌های «آکتور» استفاده از عناصر فنی بارز است، اما این انتخاب‌ها کاملاً در خدمت پی‌رنگ قصه قرار دارند. وقتی بناس‌ت کیسای بسازیم که صراحتاً در نوشته ابتدایی خود، با اشاره به بیان شکسپیر، نادرا به صحنه نمایش مانند می‌کند، منطقی‌ترین انتخاب ممکن این است که عناصر فنی و هنری این صحنه بزرگ نمایش (دنیا) به چشم بیایند.

● سنسئوال‌نورو تصویر

در سریالی که با یکی از کوبنده‌ترین سکانس‌های

حمیدرضا آزادفر: مهم‌ترین حمایت از تئاتر می‌تواند ایجاد سالن‌های بیشتر و کمک به تبلیغات تئاتر باشد. اگر این حمایت‌ها صورت بگیرد، مهاجرت‌ها به تهران در میان اهالی تئاتر به کمترین میزان می‌رسد

فرسایشی هستند و در کارگردانی و طراحی صحنه تأثیر منفی می‌گذارند. این هنرمند مهم‌ترین چیزی را که تئاتر مشهد به آن نیاز دارد «حمایت سازمان‌ها، به‌ویژه شهرداری» می‌داند و می‌گوید: در گذشته شهرداری حمایت بیشتری از گروه‌های تئاتر می‌کرد و به آن‌ها بیلبورد، تلویزیون شهری و استند می‌داد. من برای یک سالن هفتاد نفری نیازی نمی‌دیدم که دنبال بیلبورد بروم، ولی برای سالن‌های با ظرفیت بیشتر این نیاز به حمایت وجود دارد، چون تئاتر در مشهد می‌تواند خیلی بیشتر از این‌ها مخاطب داشته‌باشد. او می‌افزاید: تئاتر در این شهر دارد کار خودش را انجام می‌دهد و فقط نیاز به حمایت دارد و مهم‌ترین حمایت از تئاتر می‌تواند ایجاد سالن‌های بیشتر و کمک به تبلیغات تئاتر باشد. اگر این حمایت‌ها صورت بگیرد،

نمایی از نمایش «خیاطک مهربون» طوقانک بی‌امون

نمایی از نمایش «بولوار الزبایت»

مهاجرت‌ها به تهران در میان اهالی تئاتر به کمترین میزان می‌رسد. این کارگردان به نقش مهم تئاتر در فرهنگ‌سازی در جامعه، به‌ویژه در میان بحران‌های اجتماعی، اشاره می‌کند و می‌گوید: تئاتر یکی از هنرهای هفت‌گانه‌است که مخاطبان خودش را دارد. شاید تعداد مخاطبان تئاتر به اندازه سینما نباشد، ولی به دلیل برقراری ارتباط مستقیم مخاطب با اثر و خالق آن، نقش ویژه‌ای می‌تواند در فرهنگ‌سازی ایفا کند.

● تنها نمایش عروسکی این شب‌های تئاتر مشهد مانده آریانوش، کارگردان نمایش «خیاطک مهربون»، طوقانک بی‌امون، هم هنرمند دیگری است که در این گزارش با ما همراه می‌شود. او که نام‌آشنایی در تئاتر عروسکی مشهد محسوب می‌شود، از سال ۷۶ کار خود را آغاز کرده‌است. «خیاطک مهربون، طوقانک بی‌امون» که با موضوع همدلی، گروه سنی چهار تا چهارده ساله را مخاطب خود قرار داده‌است، داستان خیاطی را روایت می‌کند که با پارچه برای خودش خانه می‌سازد. خیاطک شب سال نو برای دوخت لباس پارچه کم می‌آورد و یک تکه از خانه‌اش را جدا می‌کند. به همین دلیل شب که می‌شود، باد خانه‌اش را با خودش می‌برد. این نمایشنامه براساس داستان «خیاطی که خانه دوخت» از لاله جعفری، توسط راضیه ایرانی و مانده آریانوش نوشته شده‌است و این شب‌ها در «پلاتو اقبال» واقع در مدرم لاهوری روی

صحنه است. آریانوش درباره اجرای این نمایشنامه می‌گوید: تمرین‌ها را تابستان گذشته آغاز کرده‌بودیم. در آبان و آذر تمرین‌ها متوقف شد تا اینکه دو هفته پیش تصمیم گرفتیم کار را اجرا کنیم. نمایش به‌صورت عروسکی اجرا می‌شود، یعنی همه کاراکترها عروسک هستند. به گفته او این نمایش به سبک «بنرکو» که در آن از عروسک‌های چوبی استفاده می‌شود اجرا می‌شود، چنان‌که دو عروسک اصلی این نمایش چوبی و سه عروسک دیگر با مواد بازیافتی ساخته شده‌اند.

● نمایش‌های عروسکی هنوز در حال و هوای دهه ۶۰ هستند

به نظر این هنرمند شرایط برای اجرای نمایش‌های عروسکی در مشهد خیلی سخت شده‌است. او توضیح می‌دهد: همه‌مراحل -از ساخت عروسک

مانده آریانوش: به دلیل سختی تولید کار عروسکی، نمایش‌هایی که اجرا می‌شوند، هنوز در حال و هوای عروسک‌های دهه ۶۰ هستند، درحالی‌که باید ذهنیت بچه‌ها از کارهای عروسکی بالاتر بیاید

نیز اجازه ندادند برای بلیت قیمت کمتری بنزیم، با این استدلال که عرف قیمت بلیت نباید پایین بیاید.

با این حال و به‌رغم زمان نامناسبی که برای اجرای نمایش در نظر گرفته شده‌است او از استقبال مخاطبان خاصش راضی است و می‌گوید: کودکان و نوجوانان که مخاطبان این نمایش هستند از اردیبهشت درگیر امتحانات می‌شوند و بهتر بود اجرا را به بعد از خرداد موکول می‌کردیم. با این حال تماشاچیان به خوبی با نمایش ارتباط برقرار می‌کردند، چنان‌که در یکی از شب‌های یک کودک دوسال‌نیمه در تمام چهل دقیقه روی صندلی نشسته بود و نمایش را تماشا می‌کرد و به‌خوبی با آن ارتباط برقرار کرده بود.

حتی مجموعه‌ای با موضوع اعتیاد.

اگر این دریافت‌های ابتدایی را کنار بگذاریم، «آکتور» شخصاً سریالی درباره دروغ‌گویی در جامعه ایران است که حکماً یک از شریف‌ترین و اخلاقی‌ترین موضوعاتی است که یک فیلم‌ساز می‌تواند برای سریال خود در نظر بگیرد. این مجموعه نمایشی، صرفاً زمینی مساعد برای بازی‌های فرمی (بازی در بازی یا نمایش در نمایش) نیست و سازندگان جدول کلمات متقاطع درست نمی‌کنند. هرچند که سازندگان «آکتور» از این ظرفیت‌ها نیز به خوبی استفاده می‌کنند. برعکس با سریالی طریفیم که چون می‌خواهد فریب کاری آدم‌های به‌ظاهر بی‌گناه را تصویر کند، مجبور است که خودش هم به جاده تظاهر بیفند و با نمایش موضوعات ساده مربوط به زندگی در لحاظ بگیرد تئاتر فقیر و پیشنهاد سوسه کشنده یک کارآگاه خصوصی، با احتیاط‌وبه آرامی، نظر مخاطب را به موضوع رواج دروغ و پنهان‌کاری در جامعه جلب کند. در متن «آکتور»، حتی یکی از شخصیت‌های اصلی و فرعی را هم نمی‌توان «صادق» دانست و شگفت‌آور این است که پنهان‌کاری‌های شخصیت اصلی، یعنی علی که از همه شفاف‌تر به نظر می‌رسد، در قسمت‌های اخیر در حال برعکس شدن است و احتمالاً بزرگ‌ترین بحران سریال را در اپیزودهای بعدی ایجاد خواهد کرد.

● در حسرت بازنویسی

نمی‌توان گفت که فیلم‌نامه «آکتور» ضعیف یا حتی متوسط است، اما احتمالاً بیراه نخواهد بود که آن را چند قدم عقب‌تر از کارگردانی این اثر توصیف کنیم. در لحن کارگردانی این سریال یک جور سرکشی و شیطنت وجود دارد که امضای شخصی فیلم‌ساز هم به شمار می‌رود و توضیح دادیم که ساختار قصه می‌تواند این موضوع را توجیه کند. اما همین رویکرد، وقتی در نیما جاویدی «در مقام نویسنده» رسوخ کند، به «بازی گوش» یا حتی «سهل‌انگاری» تعبیر می‌شود که چندان تناسبی با سطح بالای کیفی سریال ندارد. گره گشایی‌های مقطعی سریال کاملاً بر حسب شانس و اتفاق رخ می‌دهند و این موضوع مطلقاً ربطی به مضمون کلی اثر ندارد و فقط به نحوی تداوم دارد دیده شده‌است که جوهرچین وقایع را تکمیل کند.

نگارستان

نمایشگاه «سماع ارغوان» در «بن بست»

نمایشگاه انفرادی نقاشی «سماع ارغوان» این‌روزها در نگارخانه بن بست درحال برگزاری است. به گزارش شهرآرا، در این نمایشگاه آثار معصومه مقدسی به‌نمایش گذاشته شده‌است. «سماع ارغوان» تا ۲۰ اردیبهشت

ادامه دارد و علاقه‌مندان برای بازدید از آثار آن می‌توانند از ساعت ۱۷ تا ۲۱ به نگارخانه بن بست مراجعه کنند.

ایستگاه خبر

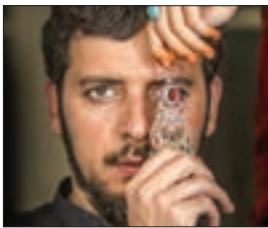
نغمه‌های بیر جند به بازار موسیقی رسید

آلبوم «نغمه‌های شهر من» بیرجند، اثر محمد حق‌گو، هنرمند خراسانی، در بازار موسیقی منتشر شد. به گزارش شهرآرا، این آلبوم شامل چهار قطعه می‌شود و علاقه‌مندان می‌توانند با پرداخت ۸۰ هزار تومان آن

را از سایت بیب تونز خریداری کنند. در بخشی از توضیحاتی که حق‌گو درباره آلبوم «نغمه‌های شهر من» بیرجند، ارائه کرده، آمده‌است: «آنچه اکنون در این چهار اپیزود خواهید شنید، با دست‌مایه قرار دادن ملودی‌ها و نغمه‌هایی از موسیقی بیرجند، درواقع ورق زدن خاطرات شیرینی است، به‌جامانده از طبیعت و مردمان خون گرم زادگاهم، بیرجند، نغمه‌هایی که با ذوق هنرمندان و پژوهشگرانی در گذشته خوانده و در مواردی نیز ساخته شده‌است»

سازنده «پوست شیر»، متقاضی اکران «سقوط کابل»

نوید محمودی، سازنده آثاری چون «هفت و نیم»، «مردن در آب مطهر» و سریال «پوست شیر» برای آخرین فیلم خود به نام «سقوط کابل»، که حدود دو سال قبل ساخته شده‌است، درخواست پروانه

نمایشش را ثبت کرد. به گزارش ایسنا، این فیلم ابتدا قرار بود به جشنواره چهل فجر برسد که با طولانی شدن فیلم‌برداری، این اتفاق نیفتاد و حالا پس از دو سال -طبق آنچه در سایت سازمان سینمایی ثبت شده- سازنده این فیلم متقاضی دریافت پروانه نمایش آن شده‌است. بخش‌هایی از «سقوط کابل» که پیش از این «کابل» پلاک ۱۰، نام داشت در تاجیکستان ساخته شده‌است. الناز خردوست از بازیگران شریفی از بازیگران اصلی این فیلم هستند و در کنار آن‌ها دیگر بازیگران ایرانی، افغانستانی و تاجیک نیز ایفای نقش کرده‌اند.

آغاز ضبط مر حله اصلی بر نامه «هما هنگ»

برنامه تلویزیونی «هماهنگ» به کارگردانی مهدیار عفاقی روایتی تازه از سرود و موسیقی است که ضبط مرحله انتخابی آن تابستان ۱۴۰۱ در بیش از ۱۰ استان کشور انجام و با مشخص شدن گروه‌های صعودکننده، ضبط استودیویی این برنامه با حضور محسن برهمانی، معاون سیما، آغاز شد. به گزارش خبرگزاری فارس، مرحله انتخابی این برنامه در شانزده قسمت روایتگر رقابت گروه‌های سرود در چهارگوشه ایران است که برگزیده‌های آن در مرحله اصلی در استودیوی «هماهنگ» به رقابت می‌پردازند. بخش مرحله انتخابی این برنامه از ششم اردیبهشت‌ساعت آغاز شده و روزهای چهارشنبه، پنجشنبه و جمعه هر هفته ساعت ۲۲ از شبکه افق و شنبه، یکشنبه و دوشنبه ساعت ۲۳ از شبکه نسیم پخش می‌شود.

«این جمعیت قابل کنترل» جلوی دوربین رفت

فیلم برداری فیلم سینمایی «این جمعیت قابل کنترل» به کارگردانی محمدمتین اوچانی و تهیه‌کنندگی مهرداد فرید طالب‌نیا در تهران آغاز شد. به گزارش ایسنا، فیلم سینمایی «این جمعیت قابل کنترل» نخستین تجربه کارگردانی بلند محمدمتین اوچانی است. از میان بازیگران این فیلم می‌توان به فریده سپاه‌منصور، محمدرضا داوودنژاد، علیرضا استادی و واله داوودنژاد اشاره کرد.

غذای سبز ایرانی در «سفره خانه» شبکه مستند

«سفره‌خانه» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی مهدی الیاسی مجموعه‌ای با محوریت غذاهای سبز ایرانی است که در شبکه مستند تولید شده‌است و هر شب ساعت ۱۹:۳۰ پخش می‌شود. به گزارش روابط عمومی شبکه مستند، الیاسی درباره این مجموعه گفت: «سفره‌خانه» در دوازده قسمت حدود ۲۲ دقیقه‌ای به معرفی غذاهای اصیل ایرانی پرداخته‌است. فصل جدید این مجموعه در شش استان اصفهان، چهارمحال بختیاری، یزد، هرمزگان، کرمان و شیراز تصویربرداری شده‌است و می‌کوشد تصویری درست از فرهنگ خوراک مردم ایران از دیرباز تا امروز ارائه دهد. به گفته او فصل دوم «سفره‌خانه» از شنبه تا پنجشنبه ساعت ۱۹:۳۰ روی آنتن شبکه مستند می‌رود و تکرار این مجموعه هم روز بعد ساعت ۱۰:۳۰ خواهد بود.